

DECIZIE nr. 239 din 7 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 539 din 20 iulie 2015**

Data intrării în vigoare 20-07-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Simina Popescu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Ioana Mihaela Mădălina Cristea în Dosarul nr. 13.483/62/2012 al Tribunalului Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 994D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă [Decizia Curții Constituționale nr. 171 din 19 martie 2013](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 13.483/62/2012, Tribunalul Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor. Excepția a fost ridicată de Ioana Mihaela Mădălina Cristea într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unei decizii privind indemnizația pentru creșterea copilului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că indemnizația de creștere a gemenilor ar trebui stabilită de legiuitor având în vedere interesul copilului, și nu al părinților, astfel încât indemnizația trebuie să fie în cuantum egal pentru cei doi copii născuți dintr-o sarcină gemelară, și nu diferențiată. Este invocată [Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 26/2011](#) referitoare la recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași cu privire la stabilirea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului în cazul sarcinii multiple, pentru intervalul anterior apariției [Legii nr. 239/2009](#) pentru modificarea [art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005](#) privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

6. Tribunalul Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă [Decizia nr. 171 din 19 martie 2013](#) a Curții Constituționale, prin care s-a statuat că indemnizația pentru creșterea copiilor reprezintă o prestație minimală de asistență socială cu caracter universal, care nu este supusă sistemului contributiv, ci se constituie într-o modalitate de susținere a familiei, iar nu ca o măsură de protecție a copilului. Prin urmare, nu se poate pune problema unei discriminări în situația scăderii cuantumului pentru al doilea copil născut din sarcina gemelară, în aceeași familie. Indemnizația de creștere a copilului reprezintă așadar o măsură de susținere a familiei prin înlocuirea veniturilor profesionale realizate de reclamantă, ca urmare a faptului că aceasta se află în concediul de creștere a copilului.

7. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că textul de lege criticat, prin care se reglementează majorarea cu un procent, pentru fiecare copil născut, a indemnizațiilor prevăzute la [art. 2 alin. \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), nu intră în contradicție cu principiul egalității în drepturi și al nediscriminării. Indemnizația prevăzută la art. 2 alin. (2) și (3) din ordonanța de urgență se stabilește pentru unul din drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) sau b), drepturi de care beneficiază persoanele care au realizat venituri anterior nașterii copilului/copiilor. Așadar, părinții/asistenții maternali, beneficiari ai concediului pentru creșterea copilului/copiilor, sunt și beneficiari ai dreptului la indemnizație, scopul acestei indemnizații fiind acela de a susține părintele/asistentul maternal, care, neobținând alte venituri din muncă, primește

această indemnizație, pentru compensarea lipsei veniturilor din muncă. În sensul acestei interpretări a intenției de reglementare a legiuitorului este chiar art. 1 din acest act normativ, care stabilește sfera de aplicabilitate a acestuia, respectiv: "Prevederile art. 2-29 reglementează drepturile care se acordă persoanelor ai căror copii se nasc începând cu data de 1 ianuarie 2011(...)." Copiii beneficiază, în temeiul altui act normativ, de dreptul la alocație, care este stabilită în cuantum egal pentru fiecare copil.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile [art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 132/2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 28 iunie 2011, având următorul cuprins: "Nivelul indemnizațiilor lunare prevăzute la art. 2 alin. (2) și (3) se majorează cu 1,2 ISR pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere."

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile [art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens este [Decizia nr. 171 din 19 martie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 2 aprilie 2013, prin care Curtea a reținut, în esență, că indemnizația pentru creșterea copiilor reprezintă o prestație minimală de asistență socială cu caracter universal, care nu este supusă sistemului contributiv, ci se constituie într-o modalitate de susținere a familiei ori a persoanelor ce iau în plasament sau adoptă copii, iar nu o măsură de protecție a copilului, ca să se poată pune problema unei discriminări în situația scăderii cuantumului pentru al doilea și/sau următorii copii născuți din sarcini multiple în aceeași familie. Nu se poate acorda, deci, o altă indemnizație pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină multiplă, începând cu cel de-al doilea, dat fiind că indemnizația se acordă raportat la naștere, iar nu la numărul de copii rezultați din aceasta. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, concretizată, de exemplu, în [Decizia nr. 937 din 19 decembrie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2007, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că apare ca firească acordarea unei singure indemnizații lunare, indiferent de numărul de copii rezultați în urma unei nașteri, întrucât aceasta este aferentă concediului pentru creșterea copilului, de care persoana îndreptățită beneficiază în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

14. De asemenea, prin [Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011](#) referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a reținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat prin lege în virtutea rolului de stat social, dar nenominalizate expres în Constituție. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor.

15. Totodată, prin [Decizia nr. 455 din 12 aprilie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, Curtea a statuat că indemnizația pentru creșterea copilului constituie o măsură concretă de protecție socială, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia, fără a aduce atingere existenței dreptului în sine.

16. De altfel, Curtea a reținut că scopul adoptării [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) a fost acela de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplinindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului.

17. Față de susținerea privind pretinsa discriminare între copii, Curtea a constatat faptul că, potrivit [Legii nr. 61/1993](#) privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012, copiii beneficiază, fără discriminare, de o alocație lunară, ca formă de ocrotire din partea statului.

18. În subsidiar, Curtea a apreciat că aspectele criticate nu privesc o problemă de control al constituționalității legii, ci de politică legislativă. Legiuitorul poate hotărî, în limitele prevăzute în Constituție, asupra conținutului reglementărilor

legale și oportunității adoptării acestora. Așa fiind, Parlamentul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, ținând seama de realitățile social-economice și demografice ale țării, este singurul îndreptățit să stabilească acordarea unui alt quantum în cazul indemnizației lunare.

19. Având în vedere cele menționate, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. În final, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 20 din Constituție nu are nicio relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Mihaela Mădălina Cristea în Dosarul nr. 13.483/62/2012 al Tribunalului Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile [art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Popescu
